

ענת קם – טיעונים לעונש

פתח דבר

אפשר ואומר כי אנו נבקש מבית המשפט הנכבד להטיל על הנ羞מת עונש מאסר ארוך ומשמעוני לשנים ארוכות בצרור מאסר על תנאי וקנס ואת נימוקינו לבקשה נביא להלן.

כללי

1. בסוף שנת 2008 הוכרסמו כתבות בעיון הארץ על ידי העיתונאי אורן בלאו ובחן צילומים של מסמכים סודיים ביוטר של צבאות. היה ברור כי יש חדופה מהצבא ואז החלה חקירה של הצבא והשב"כ שחוודשים ארוכים לא הובילו למצאים ולמקור החדופה.
2. להציג כבר כאן לאור מה ששמעתינו מההגנה באחד מהධינוקים הקודמים כי לאף אחד לא היה מושג, עם פרסום הכתבות כי למשהו יש **כמויות** מה אדריה של מסמכים **בנה** חמורות עם סכנה רבה בהוצאתם החוצה. בחקירה הנגדית של המומתה עלו שאלות על חקירות השב"כ, שאני יכול להתיחס אליה עקב החיסיון ואף הציגתי את תעודות התיחסון אבל אני חוזרת ומדגישה כי עצם **פרוטוט הכתבות הבינו כי דלפו מספר מסמכים בודדים ותו לא.**
3. בשלב מסוים נחומר הטעכם בין השב"כ לכתב אורן בלאו, נמסרו כ-50 מסמכים לשב"כ, בלי שאורי בלאו הסגיר מקורותיו, והחקירה הובילה לענתם, שהזמנה לחקירה. גם **בשלב זה לא הבין איש כי לנשمت יש כמות כה** אדריה של מסמכים ואיש לא דמיין שמדובר ב-2085 מסמכים וכך יש **להבין את פעולות השב"כ** ותמשטרת בתיק עד שהתבררה עומקה של העירה.
4. יאמר כאן כי הנשمت שיתפה פעולה בחקירה, מסרה כל המידע לה מולל המחשב שהכיל את כל המסמכים. היה חשוב שתשתף פעולה כזו שהחקירה הסיקולית לא תכשל וכשאיש לא יודע במה מחזיקה אצלה וכן גם לא

נעקרה מארגוני סוג ובריה,יפוי שקרה בד"כ בתיקים מסווגות אלא חושמה במעטך בית.

5. כמפורט בכתב האישום היא הצעה את המ██מיכים גם לכתב ידיעות אחראות – יוסי יהושע אך לבסוף, כשההעbara אליו לא יצא להפעלת מסיבות טכניות. לטענתה, העבירה את הדיסק און קי לאורו בלבד.

6. עד משרה כי כל החומר הוצאה מלשכת אלוף פיקוד מרפו בשני דיסקים – מסמכים וממצאות. היום אלו יודיעם שדיסק המ██מיכים נעלם ולא נמצא עד היום, למחרות חיפושים שנערכו בביתה ודיסק הממצאות, שנראה שנשאר בפיקוד לא נמצא גם הוא. אני מדגישה נתונים אלה כזיה להבהיר לבית המשפט את התביעות הכלליות של הנאשמה: למצוור המ██מיכים והממצאות הכה רגשים וסודים מאד שנגבה מהצבאה ומעבר לשמירה על המחשב שלח, הפוך לכל עבר, לא טרחה כלל לשמור באיזה דרך רצינית ותגינות כמו למשל השמדת טוטלית, החבאה בכסף וכו'. התביעות הללו הוו היא לא מקרית – כך היהת שלה באופן תמידי למסמכים. וכי סודים שהוציאה מהצבאה – בחומר אפתיות מוחלט והפקודות לשטה, במצב נושא עד כדי סיבון חי אדם.

7. אציין כי בחקירה המשטרתית משרה כי העבירה לבלאו 2 תיקיות בלבד (כ-800 מסמכים) וכן גט נרשם בחותמות דעת המומחה של מabit' – ת.ב. לאחר קבלת המ██מיכים מבלאו וחווזען ארצה גילינו כי משרה יותר מכפול מסמכים, קרי, בערך כל המ██מיכים שהוצעו על דודה מהצבאה, נמסרו לבלאו וכן גם בכתב האישום המתוקן שונתה הכמות ליותר 1500 מסמכים שנמסרו לבלאו ואני מזכירה כי מהצבאה הועזו מעל 2000 מסמכים. אציג, כפי שאמרתי בעבר, כי לא ניחש לה שקר מכוון בחקירה אבל זה רק מראה את היחס שאפילו לא זכרה כמה העבירה לו – כבר אמרתי הפקירות, לא?

8. כתב האישום המקורי נגד הנאשמת ייחס לה את אותן עבירות בתוספת הכוונה לפגוע בביטחון המדינה וצריך לזכור ולהבין מי הכוונה יהשה מראש עקב חזקה משפטית, שהתקבלה בפסקה, המבוססת על הנסיבות העצומה של המ██מיכים שהוצעו מהצבאה ונפתחו במחשבה של הנאשمة ועל סודיות

משמעותם רבים. רק בעקבות החסדר הורד יסוד זה ועדין הנאשמה הורשעה בעבירות חמורות שעונשן 15 ו-7 שנות מאסר. עוד נציג כי התחזקה היהת ארוכת – שנה וכמה תודשים ובעה מהוצאה המסמכים על ידה מרשות העבירה.

כבוד השופטת פרוקציה בבית המשפט העליון ישבה בדיון בערים על המעוצר בית ובין השאר קבעה - להאנטן.

"הפרשה העובדתית שנגולה בכתב האישום, שעל עיקריה אין מחלוקת של ממש בין הצדדים, נושא עמה מאפייניםבולטים של חומרה. לבארה, חילת בשירות חובה בצה"ל, מוצבת לימי תפkid רג'יש בלשכת אלוף פיקוד צבא, ונחשפת בכך, מכוח תפkidה, לחומרים ולנתונים חשויים ביותר מבחןת בטחון המדינה. היא מפלה הפרה בוטה את חובתה לשמר על סודיות המידע במסגרת מילוי תפkidה, ומועלת מעילה קשה באמון הצבא ובאמון שנטנו בה מפקדיה בנטילה לידיה של חומרים מסווגים ברמה גבוהה ביותר, והעברתם לצדים שלישיים לצורך פרטום ברבים: מדובר בפתרונות מסוימים הנאמדים באפליפט, המצוים ברמות סיווג שונות. המשיעים המיוחסים למשיבה נושאים חומרה מיוחדת במספר רבדים: בראש וראשונה, הם עשויים לפגוע פגיעה של ממש באינטראסים חיוניים של המדינה בהיבטים בטחוניים וצבאיים. שנית, הם מעורערים נורמות פליליות בסיסיות הקשורות בחובות סודיות החלות על כל אוטם המועסק בuderbat השירות הציבורי, ובמיוחד על מי שמשרת במערכות הבטחון, שבון לחובות אלה מעמיד ומשמעות מיוחדים; ושלישית, יש במעטם המיוחסים למשיבה משום הפרה מהותית של נורמות המשמעת בצבא, ומגיעה عمוקה באמון הבסיסי המתחייב ביחס מפקדים ופקודים, שבludeיו רמת תייפקודה של המעלת הצבאית והביטחונית תיגע פגעה קשה".

יכולתי כאן לעזרך שכן דברי כבוד השופטת מדברים בעצם וחדים כתעת!

10. שמעתי ממי מudio ההגנה כי מדובר בטעות חד פעמית – לא דובים ולא יער!
אין כאן טעת חד פעמית אלא פעולות מוחשבות בזמן השירות הצבאי
ובעיקר בסופו ואחר'כ שבען המסתמכים זמן מה ניכר במתשביה עד שהעבירה
אותם בצורה מודעת ומחושבת לאוריכי בלאו, בזמן שהחשה שלא ייקשו את
המסמכים אליהם, כאשר העבירה לירושי יהושע לא צלה, ואחר'כ עזרה לאוריכי
בלאו בשאלות שונות לגבי המסמכים – זה נקרה חד פעמי!

11. לאור זאת גם דבריה כאן בבית המשפט, שאין להם ذכר בשבי'כ ובמשטרה,
כפי שניתן לראות בבירור מאמרותיה ת/3 – ת/8, על חוסר מחשבה, רעיון
מטופש, החלטה נמהרות וכדומה – אין בהם ממש מה גם שהוזמנה עצמה
שהנמהרות רק בלקיחת אך לא בהמשך – ונבקש לה詢עם מהם ולהטיל עליהם
עונש כבד כראוי לה.

12. **לענין אווי בלאו** – הייעץ המשפטי החליט להעמידו לדין בכפוף לשימוע
שהתקיים וטרם ניתנה החלטה בו. בלי קשר חשוב לאבחן מהותית בין
השנתיים – כאן עומדת לדין הנאשمة המרכזית שנגבה את המסמכים,
החזקקה בהם ומן ניכר ובסוף העבירה לעיתונאי. לא חשבת שפיטן לבצע
הකלה בינויהם.

יתרה מכך, נערך איתנו הסכם כשלא ידענו שיש לו כ-2000 מסמכים וגם
כשנחקירה ועובד הזכור – נערך עימנו לבסוף הספר לזרתו הארץ, הכל כדי
להבטוח למדינה יוחזרו כל המסמכים שבידיו כולל מסמכים שלא קשורים
כל לענתם – מעשה תקדים! מאותה סיבת בדוק שהיא לא נצורה
מלכתחילה – הכל כדי להבטיח החזרת כל המסמכים הביתה!

המסמכים

1. בית המשפט הנכבד שמע את מומחה הتبיעה שהעיד כמה שעות והסביר
היטב לטעמי את חומרת וסודיות **המסמכים** שהוציאה הנאשمة מהצד
זורך מעתן דוגמאות רבות וראה את ת/נ על נספחיו הרבים. מה שניתן לומר
וחשוב שידעו כולם כי חלק ניכר מהמסמכים הם סודיים וסודיים ביותר

והפלו חומר שהוואתו לגורם אחר יש בו לסכן באופן ממש את ביטחון המדינה. גם החקף העצום וגם כאשר מדובר במסמכים פחות סודיים – הנזק הפטונצייאלי עצום.

כאמור אין זה המקום לפרט יותר מדי אך מפנה בעניין זה לפרוטוקול המפורט של עדות המומחה ולהציג רק שאין בכלל טפק שבאל איש מודיעין היה הרבה יותר מאשר לקבל את המסתמכים שהוציאה הנאשמה מהצבא.

אני מפנה גם לכתב האישום – סעיף 2 לכיה המתוקן יש תיאור בלתי של המסמכים שכולים תוכניות שונות למבצעים צבאים, סיכון דינומים שונים בצה"ל, פריסת כוחות צה"ל כולל טדר כוחות הצבא, סיכון תחקירים בצה"ל, ידים שונים של צה"ל וכדומה.

לא חשבתי שיש מחולקת אמיתית על חשיבות המסמכים שהרי שני מוכחים שהגיעו לפרקיות בסופו של יوم לא הוגשה חווות דעתם ואין חוות דעת נגדית בתיק – מה שמדובר בעד עצמו.

מעבר לכך – גם הנאשמה עצמה ידעה את סודיות המסמכים, אמרה זאת במשפטה וגם בבית המשפט – ולא היה לה כל הסבר מדוע הוציאה והעבירה מסמכים כה נוראים הללו – ראה בעמוד 97 למעלה לפרוטוקול. התשובה הנוספת לשאלת בית משפט הייתה – "טמטום".

החותמה ואלמנט ההרთעה

1. אנו מורים לטעון בתיקים שונים אלמנט ההרთעה ובתיק זה ביטור שאתה – לא זכר לי מקרה בו אלמנט ההרתקה בזירות העונש הוא כה משמעותי ולמה אני מכוננת?

2. כבר פרטתי לעיל את דברי בדבר השופט פרוקצ'יה מבית המשפט העליון לגבי תיק זה ומכאן כי אלפי חיללים הם כמו ענת קס' במובן זה שבידיהם

הפקיך הצבא סודות כאליה או אחרים, ברמות סיוג צו או אחרות זה הצבא נתן בהם אמון מוחלט שלא ידליפו מהוצה דבר. אם העונש כאן יתני קל ומקל יצא מסר מוטעה לכל אותם אלו שיש להם כל מיני מחשבות לבגוע באמון הצבא ולעומת זאת – עונש חמוץ יותר יוציא מסר ברור כי אל לו לאיש להפר את האמון שהצבא נתן בו. עונש חמוץ וראוי בתיק זה יהווה הרתעה ממשמעותית לכל מי שרק מעלה במוחו להפר את האמון ולהוציא מסמכים מסוגיים שבאים החוצה שיש בהם לסכן סיכון ממשי את ביטחון המדינה.

3. בקרה מסווג כזה צריך אלמנט ההרתעה לגבור על כל אלמנט אחר ששולקים בעת גזירת עונשו של נאש. בודאי שהוא צריך לגבור על כל נסיבת אישית.

4. בנוסף לנושא ההרתעה, יש לציין גם את נושא הגמול. ללא ספק מדובר בשיקול עוניימי המתואם לקרה דין ולנאשנות מסווג זה.

הנאשנות בלשכת האלוף

בעקבות חקירותו הנגדית של המומחה ועדותה של הנאשנות על כמה סוגיות שחווב לציין כאן בטיעונים לעונש.

1. ראשית, אמן הנאשנות הייתה רבי-טיבית – סמלת אך כחולה מקורס קצינות, ממנה הוזחה, הפכה לע. רלי'שית הלשכה, ניתן בה אמון רב, עברה תחקיר בٹחוני עד באוגוסט 2005, התמה על הצהורות שדיות שונות וגם אם הגיע אישור סופי רק בנובמבר, הרוי שברווח שהצבא נתן בה אמון כפי שנutan בחילילים רבים אחרים והיא הפרה אותו ברגל גטה.

2. יתרה מכך, גם אם הצבא לא היה צריך לתת בה אמון, כפי שניסו לטעון חברי, הגם שהנאשנות עצמה הודהנה כי לא היו כל סימנים שאין לתמה בה אמון (עמודים 80-81), הרי שגם בכך כדי להקל בעונשה! טענו חברי שתיאר "תפוח רקוב" – אז מה? זה סיבה להוצאה מעל 2000 מסמכים מסווגים מהצבא ולהעבירים הלאה! אם הצבא נתן אמון באדם שלא מגיע לו אמון זה – זו סיבה להקל בעונש! אם עפה מקורס קצינות על חוסר מערכת מסווגת מסיבה

זו או אחרת, אז אסור לשים אותה בלשכת אלוף! ובכלל לא מבינה את הטיעון הזה – ממש מוזר בלשון המעטה ואבקש לקבוע חד משמעית שזו לא עילה להקלת בעונש:

טיעון נסף שמשמעותו – "אוירת פריצות" בלשכת האלוף או בעצם רשותה תורמת של הצבאה שטח אוטה במקום לא ראוי ונען לה את האפשרות לגנוב מסמכים – זה טיעון מאד מוקדם – "פריצה קוראת לגבי" – ראשית אין כאן פריצה, שניית – לא מדובר בעבר אורח שראה פריצה ונכnis (ראיה דוגמת הטבחים שנכנסים וווצאים מהלשכה), שלישיית – אין כל מקום להקלת גם אם הצבאה השאיר מסמכים פתוחים לכל מי שרוצה לראות אותם וגם אם הצבאה לא שומר על המסמכים בכלל ולא זאת **המצב – העבירה מסמכים מהמחשב המשוגג, לא הiyitha אפשרות להדפיס מהמחשב שלו, היא העבירה לעמדת שער – למסקית תקשוב וביקשה ממנה להוריד לדיסק, בפי שארע בעבר והאשמה החזתה בכך בעמוד 85 – אז המשקית הייתה צריכה להטיל ספק בער. רלי'שית ולא לעשות זאתי הצבאה אמונה הקשיה את הימולת להוציא מסמכים כתוצאה מקרה ענת קם אבל בין זה ובין הקלת בעונשה עקב לכך – אין מאום!**

ואז יש טיעון נוסף בגדיר הטיעון של "אוירת הפריצות" – על **שיטת התיווך** בלשכה, וחומר הסדר שהכricht אתה לשמור הכל במחשב. קודם כל, לא ברור מזועג לא נשמר במחשב המשוגג למעט טיעון הנוחות שלה שמשמעותו אכן (עמ' 83) ותו"ז מזה – שוב עושה הנחות לעצמה עם כל מיני טיעונים מוזרים שהקשר ביןם ובין העבירות פשוט לא קיים. אחד הטיעונים הוא שאם לא הייתה אוירה כזו לא היה עולה בתודעה שלה לגנוב את המסמכים – נ באמת?

עוד שאלים וחוקרים על **התחקיר שעשה תשב"כ** (ת/10) ועוד פענו שלא עברת תחקיר כמו נ/ג. ובכך – עברה גם עברה ואם לא פנה לממליצים – ואם לא היה עושה, אז מה? כאן נעשה תחקיר וקיבלה אישור לסודי ביותר – דרגה 3 וואך התחייבה לסתדיות מפורשת אבל גם אם לא היה מעשה – ממש לא מבינה את הטיעון הזה – זו עילה להקל בעונש? התחילת בתפקידה והאישור הגיע אח"כ – אז מה? אם היו בעיות היו מפסיקת את עבודתה מיד.

9. שלא לדבר על כל האנשים שעברו בלבכה "הנוראית" הזו ולא עשו מה שעשוויה!

10. ומה הקשר בכלל לאלו הפיקוד שהסניגור יושב פה עם תМОונתו בדיון הקודם? הנואמת עצמה העידה כי הוא לא ידע מכך (עמ"ד 99 לפרוטוקול) ואין גבול לחו岑ה. היא גנבה וחזיאה והוא צריך לעמוד לדין?

11. כאמור כל הטיעונים הללו אבקש לדוחות אותם על חספ. אני לא חשבנת שהנאמת שקרנית במונח המילולי אבל לאורך כל הדרך עשו הנחות עצמה, ממציאה תירוצים כדי להסביר מה שעשתה ומפריכה טיעונים משוללי כל יוז.

החקירות בשבי' ובמשפטה והתייחסות לטענות שונות

1. בנוסף לנזק העצום ולטכנה האiomה הכרוכה בעבירות מסווג זה לביטחון המדינה ואזרחות, הנואמת בהוואותיה עצמה מוסיפה דברים שיש בהם כווי להחמיר בעונשה. מהאמרות רואים בעיליל כי לא מדובר במעשה מוטומטם בלבד אלא במעשים מחושבים ביותר, מעותקם להחריז, אפילו הנואמת קיבלה מינוי רשמי בלי שודענו על כך. מדובר נראת בעיליל כי הנואמת הכינה את הדיסקים לפני שחרורה; ידעה לפחות בשלב מטויים בדוק מה עושה, מה מטרתה, כמה חמוריהם מעשייה, ולאן פניה.

2. לגבי חקירת השבי' – סיפרה רבות על אוירה בלתי פורמלית על ידי שלושה בחורים מצוינים ולא השקיעה מלהשבה בתשובותיה – ונדמה לי שאני לא היחידה שלא הבינה מה הקשר בין תקווה לא פורמלית ובין אי אמרותאמת. גם לנואמת לא היו תשיבות על כן וראה עמודים 86-87 לפרוטוקול להציג כי חזקה על דברים שאמורה בשבי' גם במשפטה בשלוש חקירות מiad פורמליות כך שהטענה ממש לא ברורה.

הנאשמת סייפה באופן כללי כיצד הוציאה את המסמכים משלכת האלוֹן בצריבת שני הדיסקים ובחודעה הראשונה מיום 15.12.09 למשל מוסרת כי הרמטכ"ל מכנס במל יום חמישי דיוונית ואת סיכומי הדיונים הללו העתיקה ומסירה לבלאו, כמו גם טבלאות יעדים, אישורי תוכניות מבצעיות וכדומה. מכאן שדברים נועשו במידה וידעה מה הוצאה מהלשכה.

בבית המשפט טענה כי ככל מה שאמרה במשפטה לגבי פשי מלחמה - זה נבע מכך שאורי בלוא חתרכו במאמרם בסיקוליט הממוקזים אבל בעצם הוציאה את המסמכים כדי להוציאם לפרסום את תחקيري מלחמת לבנון השנייה. כפי שאמרתי אין לך זכר באורבע אמרות הארכות שנגנו ממנה.

להלן ציטוטים נוספים מהחקירות שלבנטיות לדעתו לענישה המחייבת שאנו מבקשים, על כלם התבקשנה הנאשנת לתגיב וחסירה, לפחות לטעמי, קלושים ביותר, אם בכלל אפשר לקרוא לזה הסבר:

תקירת השב"כ – ת/7 בעמוד 43 –

"חשבתי לעצמי, חci בצחוק, חci ברצינות, כשבית הדין הבינלאומי בהאג יתחל לעשוט את החקירות שלו. יהיה לי חומר לתת לו" ושאלתו: "יהיה לך חומר?". ענית: "שבמבחן היסטורי, אי אפשר יהיה להאשים אותו שלא הודיע על דבריהם שנעשים".

ובאמת אפשר להאמין שלא ידעה מה זה בית הדין, לא מכירה את התקנון שלו ולא יודעת איך להעביר לו מסמכים, כפי שטענה כאן. הרוי אין מחלוקת שמדובר בבחורה אינטלקנטית ותשובהה כאן לשאלת זו היא שוב הנחה גוזלה שעשוה לעצמה במקרה הטוב.

(ג/ג)
ה Hoduda מיום 15.12.09 – עמוד 4 שורות 104 ואילך לגבי המסמכים שהוציאה:

"ידעתי שהם סודיים ורגילים, אך לגבי ביטחון המדינה אין לא יכולה להגיד שיש במסמכים האלו, סבנה לביטחון המדינה, או שחשבתי כך שהוציאתי אותם. המידע שהיה בדיק שכלל סיכומית

מחקרים שלגבניטיים בעבר הקרוב ומעט תכניות או הגדרות של
לחימה לעתיד הרחוק".

כך פאמור ע"פ רב אלוף ענת קם, דברים שיטרתיים בעליל ע"פ עדות
המומחה ששמעתם וחווית הדעת שקיבלתם בכתב:

ג. בעמוד 5 שורה 113 ואילך:
 "היו היבטים בפועלות צה"ל בשטחים שחוותני שיש להביא
לידיעת הציבור. שטרתי את החומרים, חשבתי שבמבחן
ההיסטוריה, האנשים שהתריעו על פשעי מלחמה, סולחים להם.
שאתה חלק מהמערכת אתה משטר פעלת עם המערב, המונה
לצה"ל, אני לא הצלחתי לשנות מספיק מהזברים שתיה חשוב
לשנות בעת שירותי בצבא, וחשבתי שלחשווו אותם יכול להביא
לשינוי, לנוכח היה חשוב לי להביא לידייעת הציבור את מדיניות צה"ל
בשטחים".

"היא לא הצליחה לשנות מספיק" – אני אסתכן בהכללה ואומר כי
רוב האנשים שאנו מכירה מתגיסים לצבא, ראשית, כי זו חובה,
ושנית כי אם כבר חובה הרי שעדיין רוצים לתروس למדינה מה
шибולים, הרצון לשנות דברים בצה"ל – גובל במגלומניה המאפיינת
את הנאשנות כאן!

ולענין פשעי המלחמה של צה"ל נבעור גם להזדעה השנייה מיום
20.12.09 החל משורה 110 בעמוד 4:

"חטיבה שטרתי את הדיסק עט המציגות במו גם את הדיסק עם
המסמכים, היא מחשבה שאט וכאשר יחקרו את פשעי המלחמה,
שבייצע ומציע צה"ל בשטחים, יהיו ברשותי עדויות שאוכל להציג,
במשך חשבתי שטרתי שפרשנות בעיתונות יישג מטרה חשובה לא פחות
והיא חשיפת המעשים והairoועים לציבור".

מכאן שהנאשנות רצתה לאסוזן חומר ושייסלווה לה על פשי המלחמה. היא שבסה על כך עד בעת הצריבה ולא רק כעבור שנה בעת ההעברה!

והערה החשובה ביותר – גם אם נקבל כל מילה שלה בנסיבות זו כתורה מסיני (פשעי מלחמה או ל круי מלחמת לבנון השנייה) – לא החלטתי להבין וללולם כנראה לא אבן – מדוע היה צורך לגנוב ולהעביר אלפי מסמכים כאשר מקיטי מומס 10 מהם עוסקים לבוארה בפשעי מלחמה או במלחמות לבנון אליבא דעתך קפ! כך למשל, סדרי הכוחות של צה"ל, שהם סודיים ביותר, בוודאי אינם קשורים גם לדעתה לפשי מלחמה. הנאשנות בעצמה הودתה בהפה מלא עשתה סיינו בין המסמכים המסתוגנים לאחרים – עמודים 98-99 לפרטוקול. יתרה מכך, היא הבירה היטב את המסמכים שכן עבדה איתם וכך גם הודתה במשטרה ובחקירתה הנגדית – עמוד 103.

ובהמשך אותה חודעה משורה 118 ואילך:

"כאשר מסרתי את הדיסק און קי עט החומרים המסתוגים לידיו אורי בלאו, הנחתי שהוא לא יתמקד בזקיות של הפעולות המבצעית, אלא בעקרונות ובמודיניות שעמדו מאחורי החלטות של האלו' ושל קציני המטה, וכן לא חשבתי שיש בכך סכנה לביטחון המדינה".

ולהציג – ההנחה של הנאשנות תשרות בסיס לחלוtin שכן מרגע שיוצאים המסמכים מידיה – הם לא בשליטתה, היא לא יודעת מה עשו בהם ולא יכולה להבטיח שלא ימסרו לאויב, היא לא יודעת באמות מי האדם שלו נותרת את המסמכים – היא בכלל לא תכירו אותו היטב, היא לא העבירה אותן לבלאו והעמידה למשל ונאים ברורים ובקיים לא יצאה במה יתמקד העיתונאי.

יתרה מכך, הנאשנות גם לא יכולה להבטיח שהמסמכים יעברו צנוריה לפני פרטום שהוא בהעדר שליטה, מה היה קורה לו לא כל המסמכים היו מועברים למשהו בחו"ל שאינו מחיב-צנוריה? ומה עם האינטרנט שאין כמעט שליטה עליו?

דווקא בנקודות זו נזכיר כי הפרשה הייתה באיסור פרסום מוחלט בתחילת המלחמה של בלאו בחו"ל ורצו-שלנו שלא יפורסם דבר עד שיחזור וייתפרק. **כמובן שהתקשות לא עצה והתחילו בפרסומים בחו"ל עד פרסומים בארץ עם רמזים ומתייקות עד לא שהייתה ברירה (והוסר חצו).**

זה דוגמא מצוינת למה טענת הצנורה הקיימת אינה טענת הגנה ברגע שהוועדות מסוימות הגיעו משליטך וגם תמומת התיחס לכך בעדותנו בבית המשפט!

עוד בספר סייפור אמיתי ממקרה המשמעותי הנדוניים כאן (עמ' 15 להודעת בלאו – נ/ק) – אורי בלאו הגיע את אחת מכתבותיו לצנורה בשני חלקים. בחלק הראשון לא קרה דבר ואילו רק לאחר העברת החלק השני הבהיר לצנורה שיש לאסור כתבה זו מיד – היה מדובר בתכנית עופרת יצוקה בסיכון לפני המבצע. הצנורה פנתה לעיתון הארץ שהסכים לאסור את כל העיתונים שהודפסו ולהזמין מחדש את העיתון. והנה דוגמא שלמרות הצנורה יתפונ ויהיו תקלות – ומכאן האיסור להוציא ולהציג כל מסמך מהŹבב!

בהמשך אותה הודעה, בעמוד 6 מסירה הנאשמת כי ציד עורה לבלאו בשמות קודים של מבצעים, הסבירה לו מי היעד למבצע והיא שוחחה עימיו כמה פעמים על כך בטלפון. כאשר נשאלת על הנזק שנגרמה היא אומרת ברוב חוכפתה (עמ' 153):

"לא היו תוכניות אסטרטגיות או תוכניות ברמת פירוט גבוהה של פעילות צבאית והעירבות, היו דברים נקודתיים ולא מאוד מפורטים, לדוגמה: תוכנית עתידית, סיכום הרמטכ"ל תוכניות עבودה לשנת 2007, זו תוכנית עבדה שתיא לא ממש מפורטת אלא בקווים כלליים"

ולשאלת לגבי סיווג תוכנית זו כסודי ביותר היא עונה:

"**חוֹמְרִים לְעֵיתִים מִסּוֹגִים שׁוֹדִי בַּיּוֹתֶר, רַק לִיתְרַב בִּיטְחָן וְלְעֵיתִים אֵין בָּהֶם תָּכוֹן שְׁוֹנוֹת מְהוֹתִיאָת מִמְסֻמְכִים בָּרֶםֶת סִיוּוג נִמּוֹכָה יוֹתֶר.**"

זה מדריכים – כיצד סמלת מעוזה בשחצנותה כי הרבה לומר דברים מסווג זה לגבי תוכניות עבودה של צה"ל לשנת 2007 ולגביה המסמכים הsofar סודיים שעמדו עליהם בדلتאים סגורות ונוהג על פי הדברים אלו. גם אם המומחה שלנו אמר שלא כל המסמכים המסווגים יש מקום לסיוגם – זו לא החלטה של סמלת!!

(**ז/ז**)
בחוורטה השלישית מיום 22.12.09 סירה הנאשמה בעמוד 2 שורה 19 כי שמרה את המסמכים גם על גבי המחשב הנידי שמחובר גם לאינטרנט ונוסיף כי מסרה שלמחשב שלה יש תוכנית אנטי וירוס (כך במקור)!

כל יяд יודע שמחשוב שמחובר לאינטרנט פתוח למשה- לכל האקר ממוצע ולמעשה המסמכים היו חשופים לכל מי שմסוגל לחדר למחשב כאשר מודיעין זו יודעת שבדאי מאוד לחדר למחשבים של עיתונאים, כפי שהעיד גם המומחה.

(**ז/ז**)
ובה הודהה האחרון מוקדש למסמכים שנמסרנו או לאו לעיתונאי בלבד והיום אנו יודעים שככל מה שלא זכרה או ענתה בשלילה – הכל נמסר לבלאו וכל הכתובות שנשאלת עליהם – נבעו ממסמכים-SMS מהסירה לו. היא אישרה זאת בחקירה נגדית במצורח מפורשת (עמוד 104). כך למשל מכחישה SMS מסמכים בנוגע ל'ענן אפור' – התפתחויות ביוייש – אבל בפועל היו מסמכים קשורים לענן אפור בחומר שהועבר לבלאו כמו גם בקשר לעופרות יצוקה.

על המנייע, תסקיר שירות המבחן וההחלטה שלא קיימת

1. מכונב האישום ומדוברי הנאשמת במשפטה ובבית משפט אנו למדים כי המנייע למשעים היה למעשה אידיאולוגי. כפי שפורט לעיל הנאשמת טענה בחקירות כי רצתה לחסוף את פשעי המלחמה של צה"ל בשטחים ולהגן על

עצמה מפני חקירה על פשי המלחמה. כמו כן היא טעונה כי רצמה שהמלטכנים יפורסמו בזיכרון. באנו טוענה כי רצתה לחשוף את תחקيري מלחמת לבנון השנייה.

.2. על המנייע אמרה כבוד השופטת פרוקצ'יה את הדברים המעניינים הבאים:

"מנועיה של המשيبة ביצוע המעשים המוחשיים לה, שהיא אינה בופרת ביצועם, יתרוון במלואם בהליך השיפוטי גוףו. אלט נכוון לשלב זה ניתן לומר, כי יהיו אשר יהיו המנועים האמיתיים, המעשים המוחשיים למשיבה מצביים, לכאורה, על עיות פנימי עמוק בתפישת חובותיו של חיליל כלפי המערכת הצבאית אותה הוא נדרש לשרת, וטעיה חמורה מאחריות בסיסית שאזורה הח כלפי המדינה אליה הוא משתיך. עשיית דין עצמית של חיליל, מניע בזה או אחר, שטופה נטילה בהחבה של אלף מסמכים, שהקלם מסוגים בדרגות סודיות גבות ביוטר, מסירותם לצורך פרסום ברבים, תוך הפרת חובות סודיות בסיסיות, ותוך נטילה מודעת של סיון ממש לפגיעה באינטנסיביטי חינויים חינויים, מהויה הפרה של נורמות פליליות ומשמעותי מתחמורות ביוטר. עשיית דין עצמית במידע מסווג וסודי ביוטר הנוגע למערכת הבטחונית תומנת בחובה סבנה פנימית עמוקה. הותרת החלטת ידי חיליל או אゾרת מן השורה מה יעשה במידע סודי של רשות שלטונית, ובמיוחד של רשות בטחונית – האם הוא יישמר בידי הדשות, או יתפזר וייצא משליטה – עלולה לסכן אינטנסיביטי חינויים של המדינה וולערר במסגרתנו. טעם של "תיקון עולם", ככל שהוא עולה מפלו של הפרט, אינו יכול לשמש הסבר או תשובה לעשיית דין עצמית כאמור, במיוחד כאשר קיימים מסלולים מערכתיים מובנים שבמסגרתם ניתן להעלות טענות, השגות, והאשמות מכל סוג שהוא. מציאות זו היא העומדת ברקע הפרשה שבפנינו".

מבחןת הכספייר עליה כי בשלבי המעצר טענה הנאשמה למניעים אידיאולוגיים בצד חוויות דחיה וחוסר-הערכות המפקדים שתובילה לחוכיה להם את טעותם. בעת **עריכת הכספייר הנוקחי** פתאות נשלל המניע האידיאולוגי ומעליה הרצון לבנות **מניע**. גם שירות המבחן מעריך כי הركע הוא **מורכבות האישיות** של ציירה בת 21 שמחפש אישור וקבלת.

יש לי חשש בכך כי המניע האידיאולוגי, **שהוחדנה** בכתב האישום המתווך נעלם כי מישחו להחש שזה לא כל טוב לעניין העונש. **לקראת הטיעונים לעונש גנטש המניע** זהה, עברנו **למלחמה לבנון** וגטענת טענה חילופית של מעשה שוטות או טmotot – באמת מבקשים מכם להאמין שהנאשמה הזה כה מלווה ממנה?

יתרה מכך, גם החרטה האמיתית שמשמשת לפעם מינימום להקללה בעונש, לא קימות במקורה שלנו. בכלל לא משנה מה תגיד הנאשמת בבית המשפט כי את האמת אנו רואים בחיקור ובפגישה עם שירות המבחן – אין שום **חרטה אמיתית**: אין שמצ' חרטה בתסקייר ומתחרטת רק על מצבה האישית הכוללת מעוצר בית מלא ארוך.

כמו כן בחקירתה הראשונה בשב"כ (ת/8 בעמוד 107) היא נשאלת אם כועסת על עצמה והיא עונה כדלקמן: "אתה מתחרט על היום הזה שנטפסת אתה לא מתחרט על היום שעשית" ומ跋ן שאין חרטה.

והגישו לנו כתבות שכתבה לפני הצבעה ולאחריו לעניין הסרבנות (ג/ג, ג/2) – בכלל הרוגשתי שהושבת ש מגיע לה פרס על הגויס לצבע וזה ממש מגוחך. בנוסף, **הכתבות הן בלבד** – "אחד בפה ואחד בלב" כי מדובר בהן על ציונות לחוק שלא ממש קיים אצל וכותבת את הכתובת השנייה בעת שמעל 2000 מסמכים גנובים אצל במחשב. את אי הziות בחוק השווה פאן לנήיגה בנסיבות – וכבר דיברתי לעיל על היחס הכללי שלה למסמכים ולפרשה.

והערת אחרונה לעניין המניע – לטעמי המניע האידיאולוגי הוא ברור וייתכן ולו נילו מניעים נוספים. צריך לא לשכח כי עבדה בעת הצבעה **כעתונאית**.

באתר WALLA בלי אישור הצבא ואף קיבלה שכר ואולי גם לכך הייתה השפעה על מעשיה!

מקרים דומים – האם הם?

1. ההגנה תנסה לטעון כי במקרים דומים בעבר התייחסו אחרת, ביותר שלחנות, לא חקרו, לא העמידו לדין וביטה לא דרשו עונש חמוץ. יובהר כבר עכשו ולבסוף השר ספק – לא היה מקרה כזה בהיסטוריה של מדינת ישראל ונ��ווה שגם לא יהיה. אין מה להשוות מקרה זה לקרים אחרים ונבקש מבית המשפט **לבחון היבט כל מקרה שיווא בפניכם** כפי שבבר שמענו בתקiroה הנגדית של המומחה, כשהאנו טוענים שלא היה מקרה כזה. נקודה.
2. יתרה מכך, אין לי כוונה להתבזות כאן ולהביא פסקי דין, שרובם לא פורסמו, על אנשים שהורשו בעבירות דומות אך המשירה לאנשים זרים – ריגול ממשי. אנו לא טוענים כי זה המקרה כאן ולכנו גם לא הבאתם את פס"ד וענונו למשל שנדרן ל-18 חודשים מאסר על שתנתן את סודות הגרען-עליתונאים זרים.
3. היו **מקרים שאויליט עמדו בזבאה לדין על מידע מזו או אחר,** כמו למשל פסק דין שוווץ שהביאה ההגנה באחד מהדיןונים במשפט, ממנו למדים כי מי שהעביר את המידע לאתר האינטרנטណן נדון ל-14 חודשים מאסר ומוכר המידע מהצבה נדון בחסכמה ל-6 חודשים מאסר בפועל. **בפסק דין לא מוסבר מהו המידע אך אין בכלל ספק שלא מדובר במסמכים ואף אלףים ורואים זאת גם מסעיף העבירה ועל כן גם אין מקום להשוואה.**
4. היו גם במקרים שהדלות לא נחרכו פליליות או שלא הועמדו לדין כלל אך כל מקרה יש לבחון היבט לגופו, אין מקום להשות-בין במקרים שאינם שווים ונבקש כי **בית המשפט לא ילך שול אחרי טיעוניות פופוליסטיים מסווג זה,** שהם רק פופוליסטיים ותו לא. נזכיר ונאמר כי לא היה מקרה כזה מעולם, **בטוח לא כזה שלא הועמד לדין או שזכה לעונש קל.**
5. **מקרה יעקב יצחק – יצ'ה:** אין שום דבר דומה בין מקרה יצ'ה ל מקרה שלפנינו ואגיש לבית המשפט את **CAC+HCID וGZID** (הנוסחים שפורסמו) כדי

ז

שבית המשפט ימצא את הבהירלים הרבים. כך למשל היה בפ' 58 בעת ניהול המשפט, חולה מאד ולאחר ניתוח לב פתוח, נחשב שבכיר בניתה של המדינה בדברי השופטים, שהתרור מצה"ל בשנת 1972 בדרגת תא"ל והעבירות בוצעו בשנים 1995-2001 כאשר רצה לפרסם ספר שכלל מידע סודיות ביותר. בהשווואה של ספר בדיוני והעיבר אותו בניגוד לאזהרה של רשות הביטחון למספר אנשים כולל אמריקאים. אח"כ התראיין לעיתונאי למידע שידוע על הסודיות הנדרשת והגם שידעו שראיון שנון לעיתון לא הוגש לצנזורה שכן היה ברור שיפסל. מרגע כי היה מדובר בספר מסמכים אך כולם בקשר לנושא – סוד אחד ובסתו של יום עוז לאסף את כל העותקים

שנתנו!

הוא היה עוצר חדש וחצי ושוחרר לmouseup ביתן כמו מעצר מלא בבית חולים אפרוף עקב בעיות רפואיות קשות והכל בביוז מוחלט. בדעת רובណן למאסר על תנאי כאשר הרוב לוקח בחשבון שהיה במעצר 16 חודשים ואילו השופט תל בדעת מיעוט הטיל 3 שנות מאסר בגין חדש וחצי בלבד.

כאמור תשוב לקרוא את הכרעת הדין וזכור הדין ולהבין שהקשר היחיד בין שני התיקים הוא העבירות זהה!

התקשות – האם הקללה בעונש?

1. פעמים אמרנו שהתקשות מדוחת על החידשות ולא מייצרת חדשות. הזמנים השתגע, המידע זמין, התפתחה "תרבות טבלס" והיום מבקשים סינגורים שהפריטים בתקשות, שלחלק מהם אחראים הנאים או בא כוחם בעצם תוך שהם משתפים פעולה לקידום מטרותיהם – כי בית משפט יכול בעונשם בגל הפריטים הרבה.

2. זהוי אופנה חדשה בבית המשפט והתייחסה לכך ארוכות כבוד השופט. שבת בוגר דעתו של הנשיא לשעבר קצב עת דיבורה על כך שהנאש שם נשבט על ידי העיתונות, על צהלות השמה לאחר הרשעה, ההפגנות בכיכר העיר וליד בית המשפט, משפט חדש שעירן לנאים הציבור, פוליטיים מתלהמים גם התביעה התייחסה אליהם בטיעוניה וכדומה.

3. אפשר להסביר או להתווכח עם השופט שבח אך לא כאן המקום לכך שכן בתיק שלנו היו פרסומים רבים אך במקרה שלנו לא התנהל תיק, לא נטע

מעולם כי היא זכאיות שהרי הודהה בשב"כ, במשפטה וזי מהר גם בבית המשפט ואין מה להשוות בין המקרים. גם אם השב"כ ערך מסיבת עיתונאים וגם הטענה שקרויה לה מרגלת אין בה סיבה להקל כי אכן עברה עבירת שכותרת ריגול חמור ובזה גם הודהה בכתב האישום המתוקן.

4. יתרה מכך, באורח פלא ביוםים שלפני שני דיןיהם, ממש לפני דיון שהיה קבוע, זכינו למכה תקשורתית מצידה של הנאשמת בטלויזיה ובעיתונות – עובדה שאושרה על ידה בחקירה נגדית בטענה שרצתה להביא גירסתה לתקשורת – האם גם את זה בית המשפט צריך לקח בחשבון כדי להקל עלימה? ברור שזו שערורייה בכלל לטען זאת שהרי כל נאשם יdag. לפטומים לעצמו ואז ירוץ לבית המשפט ויבקש חקללה.

5. אנו נבקש מבית המשפט לקבוע חד-משמעות שגם אם היו פרטומים רפאים בפרשח, אין זו סיבה להקלת בעונש, בטוח לא במקרה שלפנינו.

לסומים

כבודכם, אנחנו נבקש שלא להיכנע לטיעונים בלתי רלבנטיים לתיק שלנו, חלקם חסרי בסיס משפטי שכן שומה על בית המשפט שייקח בחשבון את אותן טיעונים שראויים להיליך בחשבון ותו לא.

כאמור בפתחה נבקש להטיל על הנאשמת עונש מאסר בפועל לשנים ארוכות שיהא ממשמעותי ביצירוף מאסר על תנאי וקנס.

פרקיליטות מחוז תל אביב (פלילי) 10/00000173/05

ת.פ. סימוכין: 009387/2011